

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XCIII. Ecclesiastici Officii diuinitas:

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

namq; temere diffunditur. Conc. Aquisgranense c. 132. Psallentium in Ecclesia Domino mens concordare debet cum voce, ut impleatur illud Apostoli 1. Cor. 14. v. 15. Psallam spiritu, psallam & mente.

C A P. XCIII.

ECCLESIASTICI OFFICII

diuinitas:

§. **V**T religioso attentoque animo diuinum cantent vel legant officium, ejus præstantiam considerent.

§. 1. Verba omnia & singula sunt Dei ac Spiritus sancti afflatu vel à S. Prophetis vel Apostolis vel Ecclesiâ dictata, itaque illa pronunciare est loqui sermone sue lingua S. Vatum, Apostolorum, Angelorum, Dei ipsius. Ita ut verum sit hic illud Apostoli Rom. 8. v. 26. *Quid oremus sicut oportet nescimus: sed ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus.* Neq; tantum inspiratis à se desiderius, sed suggestis & dictatis à se verbis nos rogare facit, & impetrare, unde & v. 27. subjungit Apostolus: *Qui autem scrutatur corda, scit quid desideret spiritus: quia secundum Deum postulat pro sanctis.* Amica & familiaris oratio est, ait D. Cyr. tract. de Oratium: Dominica Deum de suo rogare. Et cum vocum ea sit natura, ut latentium in mente sensuum note sint, ac signa, verba hæc mentis diuinæ ac æternæ sapientiæ notiones ac sententias continent, nobisq; declarant & sanctissima in nobis desideria excitant.

§. 2. Complectuntur etiam altissima nostra religionis mysteria SS. Trinitatis, Dominicæ incarnationis, Vitæ, Passionis, & id genus alia. Saluberrimæque jam habent documenta, quæ ad vitæ sanctitatem & sempiternæ felicitatis ad præparationem pertinent.

§. 3. Comprehendunt & religiosissimos actus, quos erga Deum exercere debemus fidei, spei, carita-

lis, submissionis, adorationis, laudationis, gratiarum actionis, &c.

§. 4. Cum tota vis orationis in eo consistat, ut diuina voluntas quodam modo inflectatur ad nostram, aptissima sunt ejusmodi verba & sententiæ ad Deum permouendum, ut qui has precandi formulas sibi acceptissimas tradiderit. Cæteroquin *quis cognouit sensum Domini. Rom. 11. v. 34. Nam quid oremus, sicut oportet, nescimus Rom. 8. 26. Iac. 5. v. 3. Petitis & non accipitis, eo quod male petatis, ut in concupiscentiis vestris insumatis.*

C A P. XCIV.

QVORVM IN ECCLËSIASTICO OFFICIO partes obtineant Clerici.

§. Contemplantur similiter & expendant, quam in diuino officio personam sustineant.

§. 1. Internuncii & Legati ab vniuersa Ecclesia constituti, ut communem hominum causam agant, & gratissima tractet negotia gloriæ diuinæ & humanæ salutis apud maiestatem Dei infinitam in aula ecclesiæ præsentibus. S. Angelis & B. hominibus: nam etsi priuatim ab vno hoc diuinum legatur officium, tamen publico totius Ecclesiæ nomine, & pro communi Ecclesiæ bono, & à publico Ecclesiæ & solenni ministro persoluitur.

§. Et quidem hoc munus valde illis proprium est. Sic Moyses cum populus litatis hostiis vitulum adofferret, eumque Deus perdere voluisset, se medium interposuit impunitatemque populo impetrauit. Ex. 32. v. 9. ad 15. Similiter cum propter seditiosam obmurmurationem illos Deus pestilentia interimere veller, Moyses precibus illis veniam obtinuit Num. 14. v. 11. ad 21. Et Num. 16. v. 20. 21. 22. Locutus Dominus ad Moysen & Aaron ait. Separamini de medio congregationis huius, ut eos rependat. qui ceciderunt proni in faciem, atque dixerunt: Fortassis Deus vniuersæ carnis, num vno peccante contra omnes ira